

ת"פ 27891/03/13 - מדינת ישראל נגד אביהו חוברה

בתי המשפט

ת"פ 27891-03-13
12 יוני 2014

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אביהו חוברה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אביעד כ"ץ

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - יצחק פרץ

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שהוצג בפני כב' השופט נחמיאס, שכלל תיקון מהותי בכתב האישום, בכך ב- 10.13.3 בשעה 02:00 לערך, הגיע ברכב לתחנת דלק בכניסה ליישוב מפקיעים ותדלק את רכבו בתדלוק עצמי תוך ששילם בכרטיס אשראי. בהמשך הוא נכנס לחנות מנטה, שאל את העובד במקום אחמד האביה על מבצעים של מכירת אלכוהול והמתלונן אמר אין מכירה של אלכוהול לאחר השעה 23:00. הנאשם שאל אם הוא לא מעונין בטיפ והמתלונן השיב שלא. הנאשם בכל זאת נטל בקבוק שתיה פיוז טי ושילם למתלונן ויצא מהחנות ועזב בנסיעה את התחנה. בהמשך החנה את רכבו בחלק האחורי של התחנה, והגיע לכיון החנות שבידו סכין מטבח, בעל ידית שחורה, שאורך להבה כ- 10 ס"מ ובהמשך גנב מחנות המנטה רכוש, הוא נטל מהמדף 2 פחיות בירה, בשווי 34 ₪ והשליך על הדלפק 13 ₪ בלבד. בהמשך איים על המתלונן בכך שהתקרב אליו, קרא את שמו מהתג שהיה על חולצתו, ואמר לו: "אם אתה מתקשר למשטרה או לוחץ על לחצן מצוקה, אני אחזור אליך ואראה לך", עבירות של החזקת סכין, איום וגניבה.

הסדר הטיעון הוצג בפני כב' השופט נחמיאס ב- 30.4.13 ונדחה לטיעונים לעונש בפניו ב- 17.9.13 לצורך קבלת תסקיר. עמדת התביעה היתה מאסר בעוד טיעוני הסניגור פתוחים. התביעה הסכימה שאם תהיה המלצה של שירות המבחן שמשמע להימנע ממאסר בכלא, הם יסתפקו במאסר בעבודת שירות, פיצוי ומאסר מותנה. משום מה לא נתבקשה חוות דעת ממונה. משנכנסו לתוקפם כללי הניתוב בספטמבר 2013, תיק זה נותב לדיון בפני.

עמוד 1

ב- 16.3.14 ביררתי אם יש מקום לקבל חוות דעת ממונה, הסניגור טען כי אין לכך הצדקה, בעוד התובע ביקש חוות דעת ממונה והדין נדחה להיום.

יצוין, כי באותו מועד נתקבל תסקיר, ולכן הדחיה הארוכה, ושירות המבחן במהלך תקופה זו מצאו לנכון לשלב הנאשם בהליך טיפולי כמפורט:

מהתסקירים עולה כי הנאשם שהוא כיום בן 22, השלים 11 שנות לימוד, התקשה בלימודים, כפי הנראה על רקע בעיות קשב וריכוז. כתוצאה הוא לא ביצע מבדק מיון ושחרר משירות צבאי על רקע אי התאמה. הוא השתלב בתעסוקה במסגרת קרן קיימת ועבד שם כשנה וחצי. מעסיקו באותה תקופה ציין כי בתקופת עבודתו באו לידי ביטוי היכולות שלו, תכונותיו כאדם אחראי ומסור המגיע בהתמדה ללא חיסורים, אולם בעקבות מעורבותו בפלילים הוא פוטר. בעבר התנסה בשימוש בחומרים פסיכואקטיביים וטעון שבדרך כלל אינו שותה וכי מדובר בדפוסי שתיה חברתיים ושלל נזקקות טפולית בתחום התמכרות, אך הביע נזקקו לגורם מכוון ורצון להשתלב במערך טיפולי.

הוריו תיארו אותו כילד חיובי, אלא שבתקופת התבגרותו חבר לחברה שולית. הם היו גאים בכך שהצליח להתמיד במקום עבודה, בניגוד לאופן בו תפקד בילדותו וסברו שהעבודה מהווה גורם מסייע שיש בו לנתב כוחותיו לאפיק חיובי. הנאשם לקח אחריות חלקית על העבירה, תוך שנטה לטשטש את חומריתה אך הביע חרטה ובושה והסביר כי ישב עם חברים בחוב זיקים והם שתו משקאות אלכוהולים. הוא נסע לתחנת הדלק לצורך תדלוק הרכב ולרכוש שתיה נוספת לחברי, המתלונן סירב למכור לו. לדבריו, הוא לא זוכר פרטים רבים, אך יתכן כי נהג כן בהיותו נתון תחת השפעת אלכוהול. הוא הביע חרטה על אופן שהתנהל וציין כי מאז התקשה ונזקק לגורם טיפולי. סה"כ מדובר בצעיר שגדל במערכת משפחתית תומכת, שנמצא בשלב ראשוני של בדיקה משמעותית של בחירותיו בחיים והביע רצון לערוך שינוי ממשי ולכן הסתייע בשירות מבחן.

הוא הפנה לקבוצת הכנה שמטרתה להכינו להליך טיפולי. הוא השתתף, נפתח, אך באותו מעמד התקשה לבחון באופן מעמיק את ההתנהלות שלו והתרשמו שהוא בשלב התחלתי בלבד של הבדיקה ולכן נדחה לתקופה של 3 חודשים לתקופת ניסיון. במהלכה לא השלים ההשתתפות בקבוצה ההכנה, וצוין כי התקשה להביא עצמו באופן מלא וטען כי לא יכול להתפנות לכך שכן החל בלימודים. בנסיבות אלה, החלו בפגישות פרטניות. הם ציינו כי ערך מאמצים להגיע לשיחות ולקחת בהן חלק ולערוך התבוננות פנימית תוך בחינה לעומק באופן ביקורתי באופן מתנהל, תוך שהעלה דילמות מחיי היום יום ותכנים רגשים פנימיים.

ניכר שהוא מודע לחומרת ההתנהגות ולנזקים שגרם ולמחיר הכבד שמשלם ואלו היוו גורם הרתעתי משמעותי.

התרשמו שנמצא בראשית של תהליך שינוי משמעותי שבו לוקח אחריות על בחירותיו בחיים.

הלימודים היוו עוגן וגורם משמעותי לניתוב חייו לאפיק חיובי, והוא מביע היום שאיפות להתפתחות והתקדמות בתחום זה. הם התרשמו כי מגלה מוטיבציה לערוך שינוי ואף פועל בכיוון ולכן ממליצים להעמידו בפיקוח שירות מבחן למשך שנה.

הם הביעו התרשומתם מכך כי מאסר, ולו בעבודות שירות, יגרום לנסיגה משמעותי בחייו ועלול לעבור את ההליך הטבעי בו נמצא, ולכן ממליצים על של"צ בהיקף של 200 שעות שיש בו להמחיש את חומרת העבירה ולאפשר לו להמשיך בלימודים ואף גיבשו עבורו תוכנית, וזאת להימנע ממאסר בעבודות שירות.

התביעה עומדת על עתירתה למאסר בעבודות שירות בשל חומרת העבירות והסניגור טוען כי מלכתחילה בעת הצגת ההסדר לקחה התביעה האפשרות שטיעוני הסניגור יהיו חופשים דהיינו, שיטען להימנע ממאסר לחלוטין. כמו כן, חולק הסניגור על המתחם העונשי הראוי על עבירות אלה, ובניגוד לטענת התובע טוען, כי בגין העבירות המתחם העונשי הראוי נע בין מאסר מותנה למאסר בעבודות שירות.

התובע לא הסכים עם המתחם ולא הסכים עם טענות הסניגור כי בהסדר עצמו יש להעיד על הסכמה למתחם הכולל מאסר מותנה ולא מאסר בפועל. בענין זה הפנה לרע"פ 8802/13 דורון לוי נ' מדינת ישראל, שם הועלתה טענה זהה, בית משפט עליון ציין כי טווח הענישה נקבע על ידי בית המשפט בלבד, וב"כ המשיבה יכול לטעון למתחם שנראה לו הולם וכך יכול לטעון גם ב"כ המבקש, ולכן לא ניתן לומר כי טיעונים שהמתחם תואם ההסדר היא טענה נכונה.

באשר למתחם הראוי בעבירה של נשיאת סכין בנסיבות מחמירות:

בשל ריבוי מקרים של שימוש קשה ואף קטלני בסכינים אותם נושאים בני נוער חמומי מוח, בתי המשפט אכן מטילים עונשי מאסר, כך ברע"פ 9400/08 **מועתז נ' מד"י**, מפי כב' השופט לוי, שם נדון נאשם בגין נשיאת סכין ל-2 חודשי מאסר. ביהמ"ש המחוזי דחה הערעור וציין כי העונש סביר ומאוזן, וזאת למרות שנטען שלא ניתן משקל הולם לתסקיר ולעובדה שעברו נקי, לכך שהודה ולחרטה שהביע. במסגרת ברע"פ ביהמ"ש העליון קבע כי אין מקום ליתנה, והוסיף כי מלאכת הענישה מחייבת לשקול עונש ראוי לנאשם, גם לאור הנסיבות האישיות. ברם, ביהמ"ש רשאי לשקול שיקולי ענישה כלליים והדברים נאמרים ביתר שאת נוכח הרשעה בעבירה של החזקת סכין, שעל הצורך להלחם בה נכתב רבות, כך גם ברע"פ 8351/06 **ולדימיר פישבוך נ' מד"י**, מפי כב' השופט ג'ובראן. באותו עניין נתפס המבקש עם סכין הניתנת לקיבוע. בימ"ש שלום הסתפק ב-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ובימ"ש מחוזי קיבל הערעור וגזר 9 חודשי מאסר בפועל, ביהמ"ש העליון דחה הברע"פ תוך שמפנה לפס"ד שם נקבע שאם העונש לא חורג ממתחם הענישה המקובל אין מקום להתערבות בימ"ש עליון. עוד הוסיפו כי דין הבקשה להידחות שכן לנאשם היה עבר פלילי, היה תלוי מאסר מותנה של 6 חודשים בגין עבירה דומה ומכאן שלא שינה דרכיו והוכיח כי בענישה מקלה אין משום הרתעה.

ברע"פ 5998/09 **יוסף שמאיב נגד מד"י**, נדון המבקש בגין עבירת איומים והחזקת סכין: הגיע למכולת כשבידו סכין באורך 50 ס"מ, עמו איים לרצוח אותו וכן גרם נזק למוצרים בחנות. בימ"ש שלום גזר דינו ל-15 חודשי מאסר בפועל, בית משפט מחוזי קיבל הערעור והעמיד העונש על 8 חודשי מאסר בשל עברו הנקי וחלוף הזמן. בית משפט עליון קבע כי אין מקום להתערב והוסיף וציין כי העונש הולם וראוי לאור חומרת המעשים: **"מדובר במי שעשה שימוש בסכין ובאלימות...מעשים חמורים אלה מחייבים השתת עונש ראוי. בית המשפט המחוזי הלך כברת דרך משמעותית לקראת המבקש בהפחיתו מהעונש שנגזר עליו על ידי בימ"ש שלום, אף אם הקלה זו הייתה ראויה לאור העדרו של עבר פלילי משמעותי, הרי שאין כל מקום להוסיף ולהפחית מהעונש"**.

ברע"פ 4321/09 **סרגיי ליטבננקו נגד מד"י**, המבקש הועמד לדון בבימ"ש שלום בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה, איומים, החזקת סכין, וחבלה בזדון לרכב ונדון ל-15 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי, בימ"ש מחוזי קיבל הערעור ועונש מאסר הועמד על 9 חודשים, זאת למרות מדיניות הענישה המחמירה בעבירות אלימות ומשום שמדובר במאסר ראשון, בשל נסיבותיו האישיות, כולל מצבו הבריאותי והשפעת העונש על בני משפחתו וכן אירוע קשה שעברה בתו החורגת לאחר שהורשע. בימ"ש עליון, כב' השופט ג'ובראן דחה הבקשה והוסיף כי היה מקום לעונש מאסר בפועל למרות המלצת שרות המבחן, שהיא בגדר המלצה בלבד, בעוד בית המשפט צריך לאזן בין המלצת שרות המבחן לבין שיקולים אחרים העומדים בבסיס מטרת הענישה. בנסיבות אלה לא מצא להתערב, שכן ביהמ"ש המחוזי הקל

בצורה משמעותית בשל נסיבותיו האישיות, אך קבע שהאלימות שגילה לא מאפשרת לפוטרו מעונש מאסר.

ברע"פ 5127/09, **דוד יפקח נגד מד"י**, מפי כב' השופט אדמונד לוי. באותו עניין המבקש נדון בבימ"ש שלום בגין עבירת החזקת סכין והכשלת שוטר: היה בגילופין, החזיק סכין שאורך להבה 23 ס"מ, כשהבחינו בו מאבטחים ושוטרים נמלט כשבידו הסכין ונדון ל-5 חודשי מאסר. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה ונקבע כי: **"בשנים האחרונות אנו נתקלים בתופעה קשה, כאשר אנשים יוצאים לבילוי לילי נושאים עמם כלי משחית. תופעה זו לא פסחה גם על בני נוער, את מחירה שילמו קורבנות לא מעטים בחייהם, ואחרים נושאים את צלקותיה על גופם. עם כך אין להשלים, ואחת הדרכים לסלק תופעה זו מחיינו, היא החמרה בענישה הנהוגה עד כה."**

מהאמור עולה אם כן שהמתחם העונשי ההולם עבירה של החזקת סכין, על הגוף, בשונה מברכב, מבלי שנעשה שימוש בו, הינו מאסר שבין חודשיים ל-6 חודשים, ולכשמדובר בהחזקת סכין תוך שימוש בו לצורך איום, מאסר לתקופה של 8 עד 18 חודשים, כל מקרה על פי נסיבותיו.

למותר לציין, כי במקרה של דקירה ופציעה באמצעות סכין הענישה תהיה חמורה מכך.

במקרה שבפני לא מדובר רק באיום, אלא בנסיבות שגובלות בשוד וניסיון להדיח עד, שכן לא אוכל להתעלם מהעובדות בהן הודה המעידות על נסיבות חמורות.

הוא חזר במכוון שבידו סכין כדי להשיג את שביקש מלכתחילה, דהיינו משקה אלכוהולי לחבריו. אם אכן היה בהשפעת אלכוהול ולא זוכר כפי שטוען, הרי נהג בהשפעת אלכוהול, אף שהתביעה נמנעה מליחס לו עבירה זו.

מדובר בנסיבות ללא ספק חמורות והמתחם העונשי הראוי בגין עבירה זו נע בין שנה ל-24 חודש בהתחשב בכל העבירות.

אין ספק לכן כי כבר הסדר הטעון יש התחשבות של ממש בנאשם, שכן התביעה הגבילה עצמה מלכתחילה למאסר בעבודות שירות, במידה ושירות מבחן יהיו סבורים שיש לכך מקום.

השאלה היחידה מבחינת בית משפט שיש לשאול, הינה אם יש מקום להקל הקלה רבה מהמתחם העונשי הראוי משיקולי שיקום.

הסניגור מפנה לפסיקה שבה גם במקרים חמורים מאלה שוד והצתה, בתי משפט מחוזי נמנעו מעונש מאסר, במקרים שהיו להם הרשעות קודמות. גם מותב זה מודע לפסיקה זהה המאושרת על ידי בית משפט עליון.

כך ברע"פ 2777/11 **פלונית נגד מ'י** מיום 13.10.12, דהיינו לאחר התיקון, שם בימ"ש שלום נמנע מהרשעה, ערעור למחוזי נתקבל אך בימש"ע שב וביטל ההרשעה וציין כי מדובר במקרה חריג ביותר המצדיק מתן רשות ערעור לאור שיקולי צדק ולכן למרות שלא עוררה שאלה עקרונית המצדיקה התערבות סברו כי יש לעשות כן משיקולי צדק.

המבקשת, אישה מבוגרת שעברה נקי, וטרינרית במקצועה, שהודתה באי נקיטת אמצעי זהירות עם כלבה שנשך ילדה.

היא סובלת מסרטן ממושט שלא מגיב לטיפול ומצאו לנכון להעדיף נסיבותיה האישיות על פני האינטרס הציבורי, תוך שצינו כי תחושת המוסר הפנימית אינה מאפשרת הרשעתה אך אלמלא מצבה הבריאותי ייתכן ולא היה מגיע למסקנה זו.

בעפ"ג מחוזי מרכז 53504-01-11 **אדם אלון נגד מ"י** מיום 22.5.11, לפני התיקון, המערער נדון בגין החזקת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 8,220 גר' השייך לאחר אשר ביקשו שיסתירו עבורו כדי שלא יתגלה על ידי המשטרה. שהמב"ח המליצו להימנע מהרשעה שכן מדובר בספורטאי שבאותו מועד נפצע ונמצא במצב של בלבול, לכן חבר לגורמים שליליים והחל לצרוך סמים, אך מאז ניתק קשר עימם והפסיק לחלוטין השימוש בסם ושב להתאמן. שהמב"ח המליצו להימנע מהרשעה כדי שיוכל להמשיך ולייצג את ישראל בתחרויות ג'ודו. ביהמ"ש המחוזי סבר כי מדובר במקרה חריג המצדיק התערבותם.

צינו כי אף שהעבירה חמורה הנסיבות מקלות ונעברה בתקופה משברית ואם יורשע צפוי לו נזק חמור שאינו עומד במבחן המידתיות, שכן כל שנות האמון המפרכים ומאמציו להשתתף במשחקי אולימפיאדת לונדון-ירדו לטמיון, ולכן בטלו ההרשעה, והוטל עליו צו של"צ.

אציין כי התלבטתי מאוד במקרה זה, שכן סברתי כי לאור ההקלה המשמעותי שבהסדר סברתי כי העונש הראוי הינו מאסר בעבודות שירות ולו לתקופה קצרה, למרות שישנם שיקולי שיקום, ולכן ביררתי מול הסניגור והנאשם אם אכן יפוטר כתוצאת מגזירת דינו למאסר בעבודות שירות.

כזכור, על דעת התביעה ניתנה לנאשם הזדמנות שנמשכה תקופה ארוכה של כשנה וחצי, להשתלב בהליך טפולי ולהשתקם. ההליך הטיפולי כלל שליחתו למסגרת שמכשירה אותו מבחינה מקצועית ועבודה ואף הפנו אותו, מאותה מסגרת, לעבודה בה החל לעבוד לפני כשבועיים ואם יגזר דינו למאסר בעבודות שירות, הנאשם טוען באופן וודאי, וכך סבורה קצינת מבחן, כי יפוטר ואם לא די בכך, יתקשו למצוא לו בעתיד מקום עבודה אחרת.

יוצא מכך כי הסדר הטיעון עצמו אפשר לנאשם להסתמך על כך שאם ישתף פעולה בהליך טפולי שיקומי, קיימת אפשרות של ממש שבית משפט יאפשר לו זאת ולא יגדע בהליך החיובי בו החל.

בית משפט עליון קבע לא אחת כי טענת ההסתמכות היא טענה שיש ליתן לה משקל רב וסברתי כי אכן יהיה זה לא הוגן במקרה שבפני אם ההליך החיובי בו החל יגדע, בשל גזירת הדין. אולם, מצאתי לנכון לאזן זאת בשל"צ בהיקף גדול יותר ובפיצוי ממשי למתלונן או תו יהיה עליו לשלם בתשלומים.

ברור כי מדובר בחריגה מהותית מאוד מהמתחם העונשי הראוי ולכן לא יכולה להצביע על מדיניות עונשית של מותב זה.

אני גוזרת על הנאשם העונשים כדלקמן:

1. אני מטילה על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מהעבירות הורשע.

עמוד 5

2. פיצוי למתלונן עד תביעה אחמד הדיה בסך 4000 ₪, אשר יקוזז מסכום הפקדון ו היתרה תושב לו, אלא אם הוטל עיקול.
3. בהתאם להמלצת שירות המבחן, הנאשם יחתום על התחייבות בסך 12000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.
אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים ויוכל לשאת מאסר זה בעבודות שירות.
4. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.
לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.
מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.
5. אני מטילה על הנאשם לבצע 300 שעות שירות לתועלת הציבור במתנ"ס תקוותינו, אשקלון, מתן עזרה לאב הבית באחזקה כללית, בהיקף שלא יפחת מ-10 ש"ש בפיקוח שירות המבחן.
במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח על כך לביהמ"ש.
מוסבר לנאשם כי אם לא יבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, ולשוב ולגזור את דינו לרכיבי ענישה נוספים, כולל מאסר.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ד סיוון תשע"ד, 12/06/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

<#3#

החלטה

הסכין תושמד.

הרכוש שנתפס שאינו בעבירה, יושב לבעליו.

עמוד 6

ניתנה והודעה היום י"ד סיוון
תשע"ד, 12/06/2014 במעמד
הנוכחים.
רובין לביא, שופטת בכירה